

- Ще си отрѣжешъ прѣститѣ.
- Трѣбва да сложатъ една предпазна скоба.
- Кажи да я сложатъ.
- Шестъ пѣти вече казахъ.

Мистеръ Алень се облѣга на машината. Богданъ се усмихва и, безъ да вдига очи отъ ножа на пресата, го заговаря:

— Мистеръ Алень, довечера ще дойдете ли пакъ къмъ Моряшка почивка?

— Нѣма да дойда. Утре заминавамъ за Персия. Трѣбва да напиша докладитѣ.

— Мистеръ Алень, не можете ли ме настани въ нѣкой отъ компанскитѣ параходи? Азъ не съмъ фабриченъ работникъ, а съмъ морякъ, опитенъ океански морякъ.

Мистеръ Алень оглежда внимателно цигарата си.

— Азъ иначе не пуша, — казва той. — Но тукъ цигаритѣ сж добри. А ми се свърши каугумата. Писахъ вече въ Ню-Йоркъ да ми пратятъ прѣсна каугума въ Техеранъ. Дано я заваря тамъ.

— Само една думица да кажете на капитана, ще ме приематъ на работа.

— Въ България ще се върна следъ година и половина. Ако дотогава не се настанишъ самъ, ще наредя нѣщо за тебъ.

И мистеръ Алень наистина си заминава, а Богданъ остава на своята машина, безъ да има съ кого да размѣня нито една английска дума.

Петрольтъ за фабриката иде отъ Америка, ламарината за газовитѣ тенекии, дѣскитѣ на сандѣчетата съ голѣмия щъркелъ SOCONY, гвоздеитѣ, щанцитѣ, поялницитѣ — всичко иде отъ Америка. Тукъ само се сглобяватъ тенекиитѣ, пълнятъ се съ петролъ на кантара, слагатъ се въ сандѣчетата и